

Asianosaiset

Kantaja: Agenzia delle Entrate

Vastaaja: Nuova Invincibile

Määräysosa

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 ja 22 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä valtion vuotuisen ja monivuotisen talousarvion laatimiseen liittyvistä säännöksistä 27.12.2002 annetun lain nro 289 (varainhoitolaki vuodelle 2003) 9 §:n 17 momentin kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään 90 prosentin alennuksesta vuosien 1990-1992 osalta tavanomaisesti maksettavasta arvonlisäverosta sellaisten henkilöiden hyväksi, jotka ovat joutuneet Catanian, Ragusan ja Syrakusan maakuntiin kohdistuneen maanjäristyksen uhreiksi, antamalla muun muassa oikeus edellä mainitun mukaiseen palautukseen, joka koskee jo maksettuja arvonlisäveromääriä, koska kyseinen säännös ei ole verotuksen neutraalisuuden periaatteen vaatimusten mukainen eikä se mahdollista arvonlisäveron täysimääräistä kantamista Italiassa.

⁽¹⁾ EUVL C 142, 12.5.2014.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 14.7.2015 – Valittajana Forgital Italy SpA sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

(Asia C-84/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan neljäs kohta — Muutoksenhakuoikeus — Asiavaltuus — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Sääntelytoimi, joka edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä — Tulliasetus, jolla muutetaan tullisuspension edellytyksiä — Oikeussuojakeinot kansallisissa tuomioistuimissa)

(2015/C 320/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Forgital Italy SpA (edustajat: avvocato V. Turinetti di Priero ja avvocato R. Mastroianni)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón ja K. Pellinghelli) ja Euroopan komissio (asiamiehet: A. Caeiros ja D. Recchia)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Forgital Italy SpA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 129, 28.4.2014.